Rieres que són carrers

La ciutat ha colgat les rieres i els torrents. Algunes sota les cases i edificis de tots els tipus, dimensions i rellevància. Altres han conservat la seva forma sinuosa i orgànica i han esdevingut carrers en què el circular de l'aigua s'ha transmutat en flux de cotxes i vianants. Han conservat la forma i el nom, com un fòssil cultural, una referència òrfena d'una ressonància imprecisa.

Tenim noms de riera i torrents a tots els barris, però quan els comences

a buscar no en són tants com hauria de ser, si pensem en la densa xarxa de vies d'aigua que circulaven pel Pla de Barcelona. Això és així perquè voluntàriament o no, hem volgut oblidar i negar la seva presència i això comença per desviar-les, controlar-les, soterrar-les i finalment treure'n el nom i substituir-lo per una persona exemplar, el nom d'una ciutat o qualsevol referència descontextualitzada.
Ja que precisament és aquesta l'operació, desubicar, desarrelar, desmerèixer qualsevol lligam amb un substrat que no sigui filtrat per transformacions culturitzades. Negar cap ocupació que ens reclami un lligam fangós, una tèrbola enyorança, una força incontrolable. Pors segellades en plaques de marbre que assenyalen llocs d'oblit.

Quins valors manifesten els noms dels torrents que no han estat oblidats?
Alguns demostren una presència massa forta per a ser negada. La Riera Blanca ha anegat massa vegades els barris de Sants i l'Hospitalet com per poder permetre'ns que oblidem que és una riera. Altres són com restes fòssils d'altres temps. Com braços de rius que esdevenen petites llacunes oblidades dels seus cabals. El carrer del Torrent de Can Mantega, és un curt carrer en el barri de Sants sense continuïtat, tallat a dalt i baix.
Uns altres han sofert una transformació però mantenen un lligat misteriós amb els vincles amb l'aigua. El carrer Riereta al Raval, malgrat que l'evidència del seu nom ho digui, no la vinculem a una via d'aigua. Però caminar per aquest carrer estret i fosc ens manté dins d'una experiència humida.
Finalment, altres són fruit de recuperacions recents. Són reclams i testimonis d'una necessitat d'un vincle que sigui adreçat a qualitats naturals, retorns del contacte físic amb referències més profundes, d'una cultura paisatgística de retrobament i d'una connexió no racional amb l'entorn. Podria ser el cas d'anomenar Parc de les rieres d'Horta a

la nova urbanització d'aquesta part superior de la vila d'Horta. O recuperar el nom de Riera de Cassoles a l'avinguda que separa el districte de Gràcia i els de Sant Gervasi, i que ha pres aquest nom de connexió territorial fruit de la desBorbonització del nomenclàtor. Benvingut sigui.

El mapa que acompanya aquesta nota, recull i assenyala la presència, segurament incompleta, dels noms de carrers lligats a rieres i torrents. Inclou carrers que assenyalen fonts, conduccions d'aigua, i també noms de carrers que tenen una ressonància amb l'aigua, cosa que ens permet imaginar lligams indirectes dels torrents amb els noms d'una manera insospitada.

Mapa dels carrers que porten nom de rieres i torrents.
Per desplegar la informació, obre el mapa en una nova finestra.
Clicka sobre les línies i punts per obrir accés a les dades i imatges.

Mapa de las calles que tienen nombre de rieras y torrentes.
Para desplegar la información, abre el mapa en una nueva ventana.
Clicka sobre las lineas y puntos para abrir el acceso a los datos y imágenes.

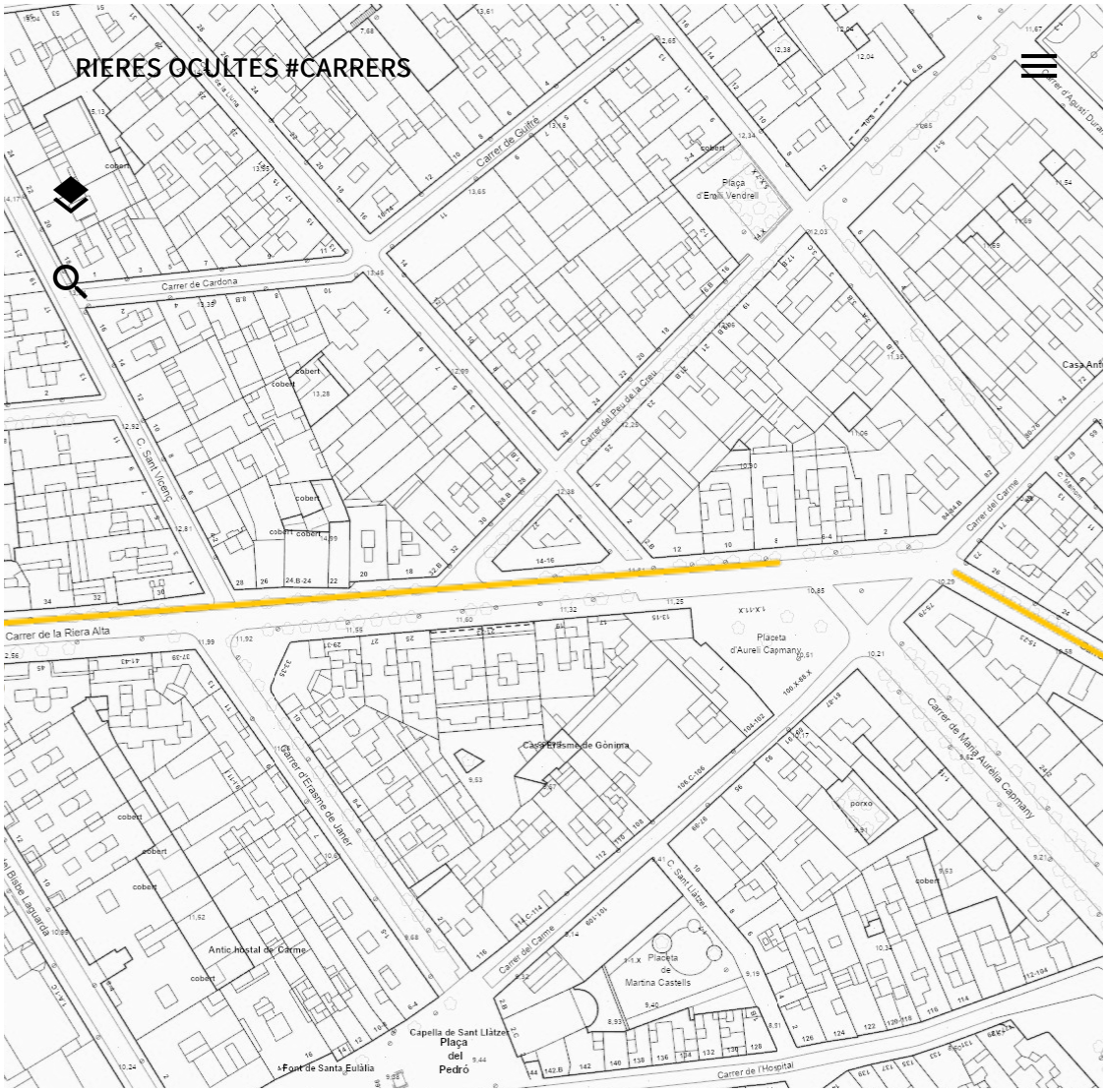

ICGC INSTAMAPS (//www.instamaps.cat)

Rieras que son calles

La ciudad ha enterrado las rieras y los torrentes. Algunas debajo de las casas y edificios de todos los tipos, dimensiones y relevancia. Otros han conservado su forma sinuosa y orgánica y se han convertido en calles en las que el circular del agua se ha transmutado en flujo de coches y peatones. Han conservado la forma y el nombre, como un fósil cultural, una referencia huérfana de una resonancia imprecisa.

Tenemos nombres de riera y torrentes en todos los barrios, pero cuando los empiezas a buscar no son tantos como debería ser, si pensamos en la densa red de vías de agua que circulaban por el Pla de Barcelona. Esto es así porque voluntariamente o no, hemos querido olvidar y negar su presencia y esto comienza por desviarlas, controlarlas, enterrarlas y finalmente sacar el nombre y sustituirlo por una persona ejemplar, el nombre de una ciudad o cualquier referencia descontextualizada.
Puesto que precisamente es esta la operación, desubicar, desarraigar, desmerecer cualquier vínculo con un sustrato que no sea filtrado por transformaciones culturizadas. Negar ninguna ocupación que nos reclame un vínculo fangoso, una turbia añoranza, una fuerza incontrolable. Miedos sellados en placas de mármol que señalan lugares de olvido.

¿Qué valores manifiestan los nombres de los torrentes que no se han olvidado?
Algunos demuestran una presencia demasiado fuerte para ser negada. La Riera Blanca ha anegado demasiadas veces los barrios de Sants y L'Hospitalet como para poder permitirnos que olvidemos que es una riera.
Otros son como restos fósiles de otros tiempos. Como brazos de ríos que se convierten en pequeñas lagunas olvidadas de sus caudales. La calle Torrent de Can Mantega, es una corta calle en el barrio de Sants sin continuidad, cortada arriba y abajo.
Otros han sufrido una transformación pero mantienen una ligazón misteriosa con el agua. La calle Riereta en el Raval, a pesar de que la evidencia de su nombre lo diga, no la vinculamos a una vía de agua. Pero caminar por esta calle estrecha y oscura nos mantiene dentro de una experiencia húmeda.
Por último, otros son fruto de recuperaciones recientes. Son reclamos

y testimonios de una necesidad de un vínculo dirigido a cualidades naturales, retornos del contacto físico con referencias más profundas, de una cultura paisajística de reencuentro y de una conexión no racional con el entorno. Podría ser el caso de llamar Parque de las rieras de Horta a la nueva urbanización de esta parte superior de la villa de Horta. O recuperar el nombre de Riera de Cassoles en la avenida que separa el distrito de Gràcia y los de Sant Gervasi, y que ha tomado este nombre de conexión territorial fruto de la desBorbonización del nomenclátor. Bienvenido sea.

El mapa que acompaña a esta nota, recoge y señala la presencia, seguramente incompleta, de los nombres de calles ligadas a rieras y torrentes. Incluye calles que señalan fuentes, conducciones de agua, así como nombres de calles que tienen una resonancia con el agua, lo que nos permite imaginar lazos indirectos de los torrentes con los nombres de forma insospechada.

Mapa de las calles que llevan nombre de rieras y torrentes.
Para desplegar la información, abre el mapa en una ventana nueva. Pulsa sobre las líneas y puntos para abrir acceso a los datos e imágenes.

2 de maig de 2020 A Mapa, Relats de l'Aigua

← ENTRADA ANTERIOR

ENTRADA SEGÜENT →